

Subota, 15.03.2014.g.

Bio sam jučer na jednom sudu, u zgradi sa dugim hodnicima i mnogim vratima iza kojih se vode razni sudski postupci.

Sjedio sam pred jednim takvim vratima i čekao da me pozovu unutra, kao svjedoka u jednom postupku.

Kako se odužilo čekanje, počeo sam u sebi molitvu  
KRUNICE NAŠE NEBESKE MAJČICE, DJEVICE MARIJE.  
ŽALOSNA OTAJSTVA.

I usput su mi kroz misli prolazila iskustva koja sam ja u svojoj profesiji, diplomiranog pravnika, imao u svojem životu.

I sada radim taj posao, I JAKO, JAKO SAM ŽALOSTAN,  
KADA VIDIM KAKO JE GRJEŠNA TA MOJA PROFESIJA.

I KAKO I JA, KAKO GOD BIO U VJERI, I  
OPREDJELJEN ZA VRŠENJE ZAPOVIJEDI KOJE NAM JE  
OSTAVIO GOSPODIN KADA JE BIO OVDJE NA ZEMLJI,  
KAKO I DALJE ČESTO ČINIM SVJESNE I NESVJESNE

GRIJEHE U OBAVLJANJU SVOJEG SVAKODNEVNOG  
POSLOJA U PRAVNOJ PROFESIJI.

**NAROČITO, SE STALNO "SPOTAKNEM" NA ISTINU.  
O BOŽE MOJ, KAKO JE ISTINA VISOKO BRDO!**

**A OSOBITO U MOJOJ PROFESIJI ...**

I "uhvatim" se tako u razmišljanju da bih najradije radio  
nešto drugo.

A onda opet pitanje samom sebi; A ZAŠTO MI JE ONDA  
GOSPODIN NAMIJENIO DA ZAVRŠIM UPRAVO PRAVNI  
FAKULTET I DA ME CIJELI ŽIVOT SVI PRVO GLEDAJU  
KAO PRAVNIKA!?

**DA, LJUBLJENI MOJ BOŽE, ZNAM DA TU TREBAM  
TRAŽITI ODGOVORE ...**

NE "ZAŠTO" NEGO "ŠTO", ŠTO MORAM UČINITI TU  
GDJE JESAM, NA PRAVNIM POSLOVIMA, PO SUDOVIMA  
I RAZNIM DRUGIM ORGANIMA I INSTITUCIJAMA,  
TAKAV KAKAV JESAM, DIPLOMIRANI PRAVNIK, SA  
KRUNICOM OKO VRATA I S TOBOM U SRCU  
GOSPODINE ...

**DA ZNAM, TU ME TREBAŠ, TO JE MOJ PUT.**

**ALI, TEŠKO JE TO, GOSPODINE MOJ ...**

Odlazeći na taj sud, sjedeći i čekajući tamo, STALNO  
SAM OSJEĆAO, PONEKAD VIŠE A PONEKAD MANJE,  
NEKI PRITISAK U SEBI I OKO SEBE.

TU DOLAZE RAZNI LJUDI I RAZNIM ŽIVOTNIM  
SITUACIJAMA I TRAŽE PRAVDU. ILI JU NASTOJE  
IZBJEĆI.  
SVAKO NASTOJI DOBITI ONO PO ŠTO JE DOŠAO. I  
VRLO ČESTO SE NE BIRAJU NI RIJEČI NI SREDSTVA  
KAKO DO TOGA DOĆI.

A TU ZLI CARUJE ...

Sjedeći tako u hodniku, na sudu, pred vratima sudnice, i  
moleći ŽALOSNA OTAJSTVA KRUNICE, došao sam i do  
četvrte desetice, "KOJI JE ZA NAS TEŠKI KRIŽ  
NOSIO".

I ODJEDNOM, U DUHU, UGLEDAM

NAŠEG LJUBLJENOG GOSPODINA

ISUSA KAKO NEDALEKO OD MENE,

TEŠKOG KORAKA, NOSI TEŠKI KRIŽ

I VUČE DALJE NIZ HODNIK.

GLEDAO SAM SVE TO NEKOLIKO

TRENTAKA DOK JE ON TEŠKOG

KORAKA, VUKUĆI KRIŽ, NASTAVIO

DALJE PO HODNIKU.

DA, MOJ LJUBLJENI GOSPODIN SAMO MI JE POKAZAO

KOLIKO TEŠKIH GRIJEHA "SKUPLJA" ON PO OVOM

HODNIKU.

ON JE TU. SA SVOJIM KRIŽEM HODA PO OVOM

NAŠEM ZEMALJSKOM SVIJETU I "SKUPLJA" NAŠE

GRIJEHE.

A JA I MOJI KOLEGE MU NEMILICE TOVARIMO SVE

VIŠE I VIŠE ...

LAŽI, PREVARE, OBMANE, MRŽNJU I SRDITOSTI,

OGOVARANJA, ZLOUPOTREBE ...

MOŽDA SAM PREKRITIČAN, TAŠT NA SEBE I SVOJE

KOLEGE ...

**ALI GOSPODINE, ZAŠTO ONDA OSJEĆAM TOLIKU**

**ŽALOST U SRCU!?**

**ZAŠTO ONDA OSJEĆAM TAKVO PRISUSTVO**

**ZLOGA I NJEGOVIH U TOME ŠTO RADIMO MOJI**

**KOLEGE I JA!?**

I TAKO SE NEKAD OSJEĆAM U SVEMU TOME

BESPOMOĆAN DA IŠTA UČINIM, DA IŠTA

PROMIJENIM ...

A OPET, NIJE MOJE DA PROMIJENIM SVIJET.

JA MOGU MIJENJATI SEBE. I TO SVJEDOČITI

DRUGIMA.

I SLAVITI GOSPODINA KROZ TO.

JER ON ME JE PROMIJENIO.

ON MI JE POMOGAO DA SPOZNAM SEBE.

A NAJPRIJE SAM MORAO SPOZNATI SVOJE  
GRIJEHE.

ONDA SAM MORAO SPOZNATI NJEGA I DA JE  
ON JEDINA POMOĆ, JEDINI PUT SPASENJA ZA  
MENE KAO ČOVJEKA OVDJE NA ZEMLJI.

I TEK ONDA SAM MOGAO POČETI SPOZNAVATI  
ONO ŠTO SE DOGAĐA OKO MENE.

I ŠTO JA U SVEMU TOME MOGU UČINITI.

TO GOSPODIN TRAŽI OD MENE, OD SVAKOG OD  
NAS.

DA SPOZNAMO NJEGA, DA PREKO NJEGA  
SPOZNAMO SEBE I DA ONDA SPOZNAMO ONO  
ŠTO JE NAŠE POSLANJE, NAŠ SMISAO  
POSTOJANJA, NAŠ ZADATAK U OVOM SVOJEM  
ZEMALJSKOM ŽIVOTU.

I NIKOME, BAŠ NIKOME, NIJE NAŠ LJUBLJENI

GOSPODIN ODREDIO I PREDVIDIO DA SPASI SVIJET.

BAŠ NIKOME.

JER TO JE NJEGOVO, ON JE PREUZEAO TO NA SEBE.

A MOJE JE DA MU U TOME POMOGNEM.

NE DA ZAUZMEM NJEGOVO MJESTO NEGO DA MU  
POMOGNEM.

DA ONDA, KADA ON SA KRIŽEM HODA TAMO GDJE  
JA RADIM, DA MU NE "BACAM" NA NJEGA SVOJE  
LAŽI, SRDITOSTI, PREVARE, OGOVARANJA,  
ZLOUPOTREBE ...

SVOJE. ONE ZA KOJE SAM SVJESTAN DA IH NE  
SMIJEM ČINITI.

I BITI DRUGIMA SVJEDOK SVOJIM PONAŠANJEM.

JA DRUGE, ONE KOJE SUSREĆEM U SVOJEM POSLU,  
NE MOGU PROMIJENITI SVOJIM RIJEČIMA.

NE, SAMO IM MOGU POMOĆI DA, VIDJEĆI MOJA  
DJELA, PREPOZNAJU SVOJE GRIJEHE, DA DOBIJU  
ŽELJU DA SE PROMIJENE I DA TO POKUŠAJU  
UČINITI.

**I ZATO MI SE U ZADNJE VRIJEME ČESTO U  
MENI JAVI ŽALOST, DUBOKA ŽALOST, KADA  
VIDIM I OSJETIM KAKO LJUDI OKO MENE  
GRIJEŠE I VRIJEĐAJU MOJEG LJUBLJENOG  
GOSPODINA.**

**NE JAVLJA MI SE VIŠE SRDITOST PROTIV  
TAKVIH LJUDI NEGO ŽALOST.**

I ONE RIJEČI GOSPODINA ISUSA JERUZALEMSKIM  
ŽENAMA NA KRIŽNOM PUTU NA KALVARIJU.

**NE PLAČITE ZBOG MENE, NEGO ZBOG SEBE I  
SVOJI GRIJEHA.**

DA, MOJ OSJEĆAJ ŽALOSTI MI GOVORI O PROPASTI  
TIH LJUDI, O NJIHOVOM TEŠKOM PUTU U  
KRALJEVSTVO BOŽJE, AKO IM JE UOPĆE I  
NAMIJENJENO.

**TO ME PONEKAD UČINI DUBOKO,  
DUBOKO ŽALOSNIM.**

I BAŠ MI JE OVIH DAN POSTALA JASNA ONA  
KONSTATACIJA KOJU SAM PRIJE ZNAO ČESTO ČUTI,  
KAKO SU NAŠI ANĐELI ČUVARI ČESTO ŽALOSNI I  
PLAČU RADI NAŠIH GRIJEHA.  
NISU LJUTI NAS NEGO SAMO PLAČU JER VIDE KAKO  
IDEMO U PROPAST.

**I ZATO NE ČUDI TAKVO SILNO  
VESELJE GORE NA NEBU, U**

**KRALJEVSTVU BOŽJEM, KADA SE**

**OBRATI SAMO JEDAN GRJEŠNIK!**

O BOŽE MOJ, BOŽE MOJ, SMILUJ SE

NAMA GRIJEŠNICIMA, POSEBNO ONIMA

KOJI SU NAJDUBLJE ZAPALI U GRIJEH,

KOJI NISU SVJESNI TRAGEDIJE STANJA

U KOJEM SE NALAZE.

SMILUJ SE, SMILUJ SE MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE PO MILOSRĐU I LJUBAVI

SVOJOJ BESKRAJNOJ.

SMILUJ SE MOJ BOŽE!

SMILUJ SE!